

Capitolul I. Aspecte generale – competența, formularea cererii, procedura de judecată

I. Obligația de timbrare a plângerii împotriva încheierii de carte funciară. Plata taxei de timbru. Sancțiune

Potrivit art. 20 alin. (1) din Legea nr. 146/1997, taxele judiciare de timbru se plătesc anticipat. În alineatul al doilea se statuează că dacă taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în cuantumul legal, în momentul înregistrării acțiunii sau cererii, instanța va pune în vedere petentului să achite suma datorată până la primul termen de judecată. Conform alin. (3) al aceluiași articol, neîndeplinirea obligației de plată până la termenul stabilit se sancționează cu anularea acțiunii.

*Judecătoria Sectorului 1 București,
sentința civilă nr. 4448 din 15 martie 2010, nepublicată*

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoria Sectorului 1 București la data de 25.11.2009, petentul C.T. a solicitat, în contradictoriu cu intimații O.C.P.I. Sector 1 și V.M., în temeiul Legii nr. 7/1996 și Ordinului Ministrului Justiției nr. 2371/C/22.12.1997, desființarea încheierii nr. 375042/29.10.2009 și, pe cale de consecință, respingerea cererii introduse de V.M. prin care aceasta a solicitat notarea litigiului judiciar în legătură cu imobilul intabulat în CFI nr. 38052, având număr cadastral 15416, reprezentat de recursul înregistrat pe rolul Curții de Apel București, nr. dosar 16492/299/2007, declarat de C.T. și C.M. împotriva Deciziei nr. 745A/28.05.2009 pronunțată de Tribunalul București, Secția a IV-a civilă, ca lipsită de interes, cu cheltuieli de judecată.

Intimata V.M. a depus întâmpinare la acest termen, solicitând anularea plângerii, ca netimbrată, iar pe fondul cauzei, respingerea plângerii, ca nefondată.

Cu respectarea dispozițiilor art. 137 alin. (1) C. proc. civ., instanța se va pronunța mai întâi asupra excepției de netimbrare, excepție de

procedură, absolută și peremptorie, care, în caz de admitere, ar face de prisos cercetarea în fond a pricinii.

Potrivit art. 1 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, acțiunile și cererile introduse la instanțele judecătorești sunt supuse taxelor judiciare de timbru prevăzute de legea respectivă și se taxează în mod diferențiat după cum obiectul acestora este sau nu evaluabil în bani, cu excepțiile prevăzute de lege.

De asemenea, art. 3 alin. (1) din Normele metodologice privind aplicarea Legii nr. 146/1997 subliniază că sunt plătitoare ale taxelor judiciare de timbru toate persoanele fizice și persoanele juridice.

Cât privește timbrul judiciar, din interpretarea art. 1 din O.G. nr. 32/1995, acțiunilor și cererilor adresate instanțelor judecătorești li se va aplica timbru judiciar mobil, în valoarea prevăzută de lege, cu excepția cazurilor în care nu se percepe taxa de timbru.

Potrivit art. 20 alin. (1) din Legea nr. 146/1997, taxele judiciare de timbru se plătesc anticipat. În alineatul al doilea se statuează că dacă taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în cuantumul legal, în momentul înregistrării acțiunii sau cererii, instanța va pune în vedere petentului să achite suma datorată până la primul termen de judecată. Conform alin. (3) al aceluiași articol, neîndeplinirea obligației de plată până la termenul stabilit se sancționează cu anularea acțiunii.

Potrivit art. 9 alin. (1) din O.G. nr. 32/1995 privind timbrul judiciar, cererile pentru care se datorează timbru judiciar nu vor fi primite și înregistrate, dacă nu sunt timbrate corespunzător. Alineatul al doilea stabilește că în cazul nerespectării dispozițiilor ordonanței, se va proceda conform prevederilor legale în vigoare referitoare la taxa de timbru.

Față de reglementările de mai sus, instanța a constatat că în materia taxelor de timbru și a timbrului judiciar regula este timbrarea cererilor și acțiunilor. Scutirea de la plata acestor taxe constituie excepția, iar potrivit unui principiu esențial al dreptului excepțiile sunt de strictă interpretare și aplicare (*exceptio est strictissimae interpretationis et applicationis*).

Pornind de la cele reținute în paragrafele precedente, instanța a analizat excepția, verificând dacă în cazul de față acțiunea a fost timbrată corespunzător.

Instanța a reținut că cererea cu soluționarea căreia este sesizată are ca obiect plângerea de carte funciară, acțiune pentru care s-a calculat taxa judiciară de timbru în raport de dispozițiile art. 13 din Legea nr. 146/1997, fiind determinată la suma de 8 lei. Instanța a reținut că

petentul nu a plătit această taxă judiciară de timbru, contrar dispozițiilor din rezoluția dată la 25.11.2009, adusă la cunoștința petentului prin citația 21.12.2009.

Cât privește timbrul judiciar mobil, acesta este reglementat de O.G. nr. 32/1995. Potrivit art. 3 alin. (1), cererile de chemare în judecată, adresate instanțelor judecătorești, se timbrează cu timbru judiciar în valoare de 0,3 lei, în cazul în care se solicită soluționarea în fond a cauzei, și în valoare de 0,15 lei, când cererile au ca obiect exercitarea unei căi de atac. Alineatul al doilea are următorul enunț: „În cazul în care cererile prevăzute la alin. (1), indiferent dacă privesc fondul sau o cale de atac, au ca obiect o valoare mai mare de 100 lei, se aplică timbre judiciare de 1,5 lei, dacă valoarea este de peste 1.000 lei, se aplică timbre judiciare de 3 lei, iar dacă valoarea este de peste 10.000 lei, se aplică timbre judiciare de 5 lei.” Din interpretarea coroborată a celor două alineate, rezultă că se va aplica timbru judiciar de 0,3 lei doar în cazul cererilor și acțiunilor neevaluabile în bani.

În cazul de față, instanța a pus în vedere petentului să aplice un timbru judiciar mobil în valoare de 0,3 lei, petentul neconformându-se nici acestei obligații.

Față de toate cele de mai sus, instanța a constatat că acțiunea este netimbrată, iar în ciuda obligației pe care instanța a stabilit-o în sarcina petentului prin rezoluția dată la 25.11.2009, adusă la cunoștință prin citație, petentul nu s-a conformat, deși taxa judiciară de timbru și timbrul judiciar trebuia să fie plătite anticipat, conform art. 20 alin. (1) din Legea nr. 146/1997, pentru învestirea legală a instanței. Instanța a reținut că nu a fost legal investită, neachitându-se taxele de timbru nici anticipat, nici până la termenul acordat de instanță. De asemenea, instanța a reținut că nu s-a formulat nici cerere de reexaminare, nici cerere de acordare a ajutorului public.

Pentru toate motivele de fapt și de drept mai sus enunțate, instanța a admis excepția de netimbrare a cererii și, în consecință, a anulat plângerea formulată de petentul C.T. în contradictoriu cu intimații O.C.P.I. Sector 1 și V.M., ca netimbrată.

2. Netimbrarea plângerii împotriva încheierii de carte funciară. Admisibilitatea cererii de intervenție în interes propriu

Obligația de timbrare impusă de Legea nr. 146/1997 se referă la plata în avans a taxei judiciare de timbru. De asemenea, se

poate formula cerere de intervenție în cadrul procedurii de față, dar trebuie respectate condițiile de fond prevăzute de lege pentru o astfel de cerere.

*Judecătoria Sectorului 1 București,
sentința civilă nr. 4167 din 11 martie 2010, nepublicată*

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. 27117/299/2009, petenta BEJ D.D.C., la cererea creditorului A.V., a formulat plângere împotriva încheierii nr. 278638 soluționată la data de 07.08.2009 de către O.C.P.I. București Sectorul 1 și a solicitat admiterea plângerii, anularea încheierii și admiterea înscrierii somației nr. 661/21.07.2009 asupra imobilului situat în București, sector 3, str. F nr. 49, parter, ap. 1 înscris în cartea funciară nr. 12050.

În motivarea cererii, petentul a arătat că, prin încheierea nr. 278638/08.07.2009, a fost respinsă cererea de înscriere a somației nr. 661/21.07.2009 asupra imobilului din str. F nr. 49, parter, ap. 1 în favoarea creditorului A.V. Petentul a arătat că încheierea este nelegală și netemeinică pentru următoarele considerente: potrivit încheierii nr. 136565/25.02.2009 a fost admisă asupra imobilului din str. F, nr. 49, parter, ap. 1 cererea de notare a sentinței civile nr. 4073/25.03.2008, pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București, din care rezultă că ATF are de achitat sultă în cuantum de 650.000 euro către A.V. Cu toate că în cartea funciară era înscrisă această mențiune, la data solicitării înscrierii somației (24.07.2009) aceasta nu mai exista, era radiată, deși cel în favoarea căreia fusese înscrisă nu a solicitat radierea și nici sulta nu fusese achitată. S-a mai arătat că încheierea nr. 278638/07.08.2009 conține dispoziții contradictorii, întrucât în introducere se menționează că nu există piedici la înscriere, ulterior cererea de înscriere este respinsă, întrucât prin încheierea nr. 232176/09.06.2009 s-a intabulat dreptul de proprietate în favoarea lui S.G. în baza convenției de dare în plată nr. 1264/05.06.2009 asupra imobilului din București, sector 3, str. F nr. 49, parter, ap. 1, iar înscrierea nu se poate face decât împotriva celui care este înscris ca titular tabular al dreptului.

În drept, s-au invocat prevederile art. 50 alin. (2) din Legea nr. 7/1996.

În susținerea cererii astfel formulate, petentul a depus la dosarul cauzei înscrisuri.

La data de 03.12.2009, numitele S.G. și T.F.C. au depus la dosar cerere de intervenție în interes propriu, prin care au solicitat respingerea

plângerii formulate de BEJ D.D.C. împotriva încheierii nr. 278638. În motivare, a arătat că în mod corect s-a respins cererea de notare a somației nr. 661/21.07.2009 asupra ap. 1 al imobilului situat în București, str. F nr. 49, sector 1, deoarece somația nu constituie un drept de natură a fi notat în cartea funciară și nici un fapt juridic notabil de altfel în cartea funciară. Sub acest aspect, s-a arătat că în mod corect a fost respinsă cererea de notare a somației, întrucât dreptul de proprietate asupra imobilului aparține numitei S.G. în baza convenției de dare în plată nr. 1264/05.06.2009.

În drept, s-au invocat prevederile art. 49 și urm. C. proc. civ., Legea nr. 7/1996.

În privința excepției netimbrării cererii principale, instanța reține următoarele:

Prin încheierea de ședință din data de 03.12.2009, s-a pus în vedere atât petentului BEJ D.D.C., cât și numitului A.V., obligația de a achita taxa judiciară de timbru în quantum de 8 lei și timbru judiciar 0.3 lei, însă aceștia, deși au fost în mod legal citați cu această mențiune, nu s-au conformat acestei obligații până la termenul de judecată din data de 11.03.2010.

Potrivit dispozițiilor art. 1 coroborat cu prevederile art. 20 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, acțiunile și cererile introduse la instanțele judecătorești sunt supuse taxelor judiciare de timbru, care se plătesc anticipat. Dacă taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în quantumul legal, în momentul înregistrării acțiunii sau cererii, instanța va pune în vedere petentului să achite suma datorată până la primul termen de judecată, iar neîndeplinirea obligației de plată până la termenul stabilit se sancționează cu anularea cererii sau a acțiunii.

Totodată, potrivit art. 1 din O.G. nr. 32/1995, timbrul judiciar se aplică acțiunilor și cererilor de competența instanțelor judecătorești, iar, conform art. 9 din același act normativ, în cazul nerespectării dispozițiilor acestei ordonanțe, se va proceda corespunzător prevederilor legale în vigoare referitoare la taxa de timbru, precizându-se că cererile pentru care se datorează timbru judiciar nu vor fi primite și înregistrate, dacă nu sunt timbrate corespunzător.

Având în vedere aceste prevederi legale, față de neîndeplinirea obligației stabilite în sarcina petentului privind achitarea taxei judiciare de timbru și depunerea timbrului judiciar la dosarul cauzei până la termenul de judecată fixat, instanța a admis excepția netimbrării

cererii principale și a anulat ca netimbrată cererea de chemare în judecată formulată de petenta BEJ D.D.C., la cererea creditorului A.V.

În privința cererii de intervenție în interes propriu, instanța are în vedere prevederile art. 49 alin. (2) C. proc. civ., conform cărora intervenția este în interes propriu când cel care intervine invocă un drept al său și, potrivit alin. (3), intervenția este în interesul uneia dintre părți când sprijină numai apărarea acesteia. Așadar, ca natură juridică, intervenția voluntară principală este o veritabilă cerere de chemare în judecată îndreptată împotriva părților inițiale, deci atât a reclamantului, cât și a pârâtului.

Având în vedere că, prin cererea formulată, numitele S.G. și T.F.C. au solicitat doar respingerea plângerii formulate de BEJ D.D.C., fără a urmări și invoca astfel recunoașterea/stabilirea unui drept propriu, instanța a respins ca inadmisibilă cererea de intervenție în interes propriu.

3. Calculul termenului de formulare a plângerii. Sancțiunea tardivității

Potrivit art. 50 alin. (2) din Legea nr. 7/1996, republicată, „încheierea de înscriere sau respingere poate fi atacată cu plângere în termen de 15 zile de la comunicare la biroul teritorial. Plângerea împotriva încheierii se depune la biroul teritorial și se va înscrie din oficiu în cartea funciară. Oficiul teritorial este obligat să înainteze plângerea judecătorei în a cărei rază de competență teritorială se află imobilul, însoțită de dosarul încheierii și copia cărții funciare”.

Curtea de Apel Craiova, secția I civilă și pentru cauze cu minori și de familie, decizia nr. 1155 din 27 octombrie 2009, în Jurindex

Notă: Prin O.U.G. nr. 64/2010 privind modificarea și completarea Legii cadastrului și a publicității imobiliare (M. Of. nr. 451 din 2 iulie 2010) a fost modificat și completat art. 50 din această lege, articol care reglementează procedura de contestare a încheierii de înscriere sau de respingere a cererii de înscriere sau radiere a unui act sau fapt juridic în cartea funciară, în prezent acesta având următorul conținut: „(2) Persoanele interesate pot formula cerere de reexaminare a încheierii de admitere sau de respingere, în termen de 15 zile de la comunicare, care se soluționează prin încheiere de către registratorul-șef din cadrul oficiului teritorial în raza căruia este situat imobilul.

(2¹) *Împotriva încheierii registratorului-șef emise potrivit alin. (2) se poate formula plângere în termen de 15 zile de la comunicare. Cererea de reexaminare și plângerea împotriva încheierii se depun la biroul teritorial și se înscriu din oficiu în cartea funciară. Oficiul teritorial este obligat să înainteze plângerea judecătorei în a cărei rază de competență teritorială se află imobilul, însoțită de dosarul încheierii și copia cărții funciare.*

(2²) *Plângerea împotriva încheierii se poate depune și direct la judecătoria în a cărei rază de competență teritorială se află imobilul, situație în care instanța va solicita din oficiu biroului teritorial comunicarea dosarului încheierii și copia cărții funciare, precum și notarea plângerii în cartea funciară”.*

Petenta C.N.C.F. reprezentată de către S.R.C. a formulat plângere împotriva încheierii nr. 56066 din 25.09.2008 emisă de O.C.P.I.D.

În motivarea plângerii a arătat că, prin încheierea menționată, a fost respinsă cererea privind înscrierea dreptului de proprietate în cartea funciară pentru următoarele motive: documentația cadastrală nu este completă; nu a fost îndeplinită cerința legală privind individualizarea imobilului printr-un identificator unic (nr. cadastral); lipsește titlul de proprietate.

Plângerea a fost înregistrată pe rolul Judecătorei Băilești la data de 5.02.2009.

Prin sentința civilă nr. 708/16 aprilie 2009, pronunțată de Judecătoria Băilești, a fost admisă excepția tardivității plângerii.

A fost respinsă plângerea ca fiind tardiv formulată de către petenta C.N.C.F. CFR C. împotriva încheierii nr. 56066 emise la 25.09.2008 de O.C.P.I. D.

Pentru a se pronunța astfel, instanța a reținut următoarele:

Prin încheierea nr. 56066 din 25.09.2008, emisă de O.C.P.I. D., a fost respinsă cererea formulată de C.N.C.F. CFR SA cu sediul în C. privind înscrierea dreptului de proprietate în cartea funciară în baza contractului de concesiune nr. 224/2002 și act adițional la contractul de concesiune nr. 2016/2008.

Încheierea a fost comunicată petentei la data de 23.10.2008, iar plângerea a fost înregistrată la O.C.P.I. D. la data de 12.11.2008, cu mult peste termenul de 15 zile prevăzut de art. 50 alin. (2) din Legea 7/1996, republicată.

Potrivit art. 50 alin. (2) din Legea nr. 7/1996, republicată, „Încheierea de înscriere sau respingere poate fi atacată cu plângere în termen de 15 zile de la comunicare la biroul teritorial. Plângerea împo-

triva încheierii se depune la biroul teritorial și se va înscrie din oficiu în cartea funciară. Oficiul teritorial este obligat să înainteze plângerea judecătorei în a cărei rază de competență teritorială se află imobilul însoțită de dosarul încheierii și copia cărții funciare”.

Cum în speță plângerea a fost formulată de petentă după împlinirea termenului de 15 zile de la comunicare, instanța având în vedere dispozițiile art. 50 alin. (2) din Legea nr. 7/1996, republicată, a admis excepția tardivității formulării plângerii și a respins plângerea ca fiind tardiv formulată.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel petenta C.N.C.F. CFR SA C., criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

În motivarea apelului, a susținut că încheierea nr. 56066 i-a fost comunicată la data de 22 octombrie 2008, iar data de înregistrare a plângerii la oficiul poștal este 7 noiembrie 2008, astfel cum se poate observa din borderouri – trimitere recomandate și recipisa poștală de confirmare de primire și, în consecință, plângerea a fost formulată în termenul legal de 15 zile prevăzut de dispozițiile art. 50 alin. (2) din Legea nr. 7/1996.

Prin decizia civilă nr. 363/27 mai 2009 a Tribunalului Dolj, s-a dispus respingerea apelului ca nefondat, arătându-se că instanța de fond a reținut în mod corect tardivitatea formulării plângerii introductive și că în raport de actele din dosar, această tardivitate este vădită.

Împotriva ambelor hotărâri a declarat recurs petenta C.N.C.F. SA, solicitând casarea lor ca nelegale, cu admiterea pe fond a cererii de intabulare, susținând că toate actele depuse sunt legale și că pârâta nu are dreptul să refuze înscrierea în cartea funciară și să pretindă alte acte în plus.

Recursul este nefondat.

În fapt, motivele de recurs nu au nicio legătură cu conținutul hotărârilor atacate. Plângerea reclamantei a fost respinsă în primă instanță ca fiind tardiv formulată și cu evidenta depășire a termenului legal de 15 zile de la comunicare.

Comunicarea încheierii s-a făcut în data de 23 noiembrie. Termenul de 15 zile s-ar îndeplini astfel în data de 10 noiembrie, iar plângerea a fost înregistrată în 12 noiembrie 2008.

Așadar, tardivitatea formulării plângerii este certă și calendaristic dovedită, iar instanțele nu au putut face altceva decât să o constate și implicit să-i dea relevanță juridică. De altfel, recurenta nici nu a fost în măsură să o conteste, recursul său conținând critici ce nu au nicio legătură cu respingerea cererii ca tardivă.

Ca urmare, recursul reclamantei este nefondat, curtea dispunând respingerea lui conform considerentelor arătate.

4. Cerere de intabulare respinsă pentru documentație incompletă. Procedura necontencioasă de soluționare a plângerii. Culpă autorității în definitivarea documentației

Plângerea împotriva încheierii de carte funciară se soluționează în contradictoriu cu proprietarul tabular, dacă acesta există. În caz contrar, plângerea se soluționează fără a fi citat în cauză Oficiul pentru Cadastru și Publicitate Imobiliară, pe de o parte pentru că acesta nu are calitate procesuală pasivă, așa cum a stabilit și Înalta Curte de Casație și Justiție, iar pe de altă parte pentru că plângerea se soluționează oricum în cadrul procedurii necontencioase.

*Tribunalul București, secția a III-a civilă,
decizia civilă nr. 520 din 15 aprilie 2010, nepublicată*

Prin sentința civilă nr. 279 pronunțată la data de 13.01.2009 de Judecătoria Sectorului 5 București, Secția a II-a civilă, a fost respinsă plângerea formulată de M.M. împotriva încheierii de carte funciară nr. 106460/25.06.2008, emisă de O.C.P.I. Sector 5.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că, potrivit titlului de proprietate nr. 22083/11.08.1995, emis de Comisia pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor a municipiului București și SAI numitei G.M. i s-a reconstituit dreptul de proprietate asupra terenului în suprafață de 0,3700 ha situat în București, sectorul 5. Din certificatul de moștenitor nr. 285/12.07.2001 reiese că reclamanta, în calitate de fiică, este unica moștenitoare a defunctei G.M., iar potrivit certificatului nr. 16681/6038/13.09.2000 emis de Primăria Municipiului București Serviciul Nomenclatură Urbană, terenul cuprins în titlul de proprietate va purta nr. provizoriu 184-186, pe str. T, sector 5 București, definitivarea adresei poștale urmând a se face după intabularea în cartea funciară a titlului de proprietate.

Instanța a reținut că, prin încheierea de carte funciară nr. 106460/25.06.2008, emisă de O.C.P.I. Sector 5, a fost respinsă cererea privind recepția și înființarea cărții funciare pentru acest teren cu motivarea că există piedici la recepția documentelor cadastrale, întrucât nu a prezentat planul parcelar avizat pentru conformitate de PS5, conform art. 13 alin. (1) din Regulamentul BCF. Totodată, a reținut că, potrivit

dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Regulamentul BCF, documentația pentru intabularea dreptului de proprietate asupra unui imobil neînscris în cartea funciară cuprinde, printre alte înscrisuri, și extras din planul parcelar avizat pentru conformitate de primar și, având în vedere că nu există planul parcelar avizat pentru conformitate de Primarul Sectorului 5, plângerea este nefondată.

Petenta M.M. a formulat la data de 26.03.2009 apel împotriva acestei sentințe, apel ce a fost înregistrat pe rolul Tribunalului București, Secția a III-a civilă, la data de 13.04.2009.

Examinând sentința apelată, prin prisma motivelor de critică exprimate și în raport de prevederile art. 297 C. proc. civ., tribunalul a apreciat că apelul declarat de apelanta-reclamantă este fondat, pentru următoarele considerente:

În privința motivului de apel formulat de apelantă cu privire la lipsa încheierii de încuviințare probatoriu, tribunalul reține că acesta este neîntemeiat.

Astfel, deși instanța nu s-a pronunțat pe cererea de probatoriu în mod expres în temeiul dispozițiilor art. 167 C. proc. civ., aceasta a încuviințat proba cu expertiza de specialitate prin încheierea din 14.10.2008 și a dispus emiterea de adrese către O.C.P.I. Sector 5, fiind primite înscrisurile depuse de reclamantă la dosar în susținerea cererii.

De asemenea, au fost înaintate de către O.C.P.I. și atașate la dosar actele care au stat la baza întocmirii încheierii, instanța pronunțându-se chiar pe baza acestor acte, iar conform procedurii necontencioase cererea se soluționează pe baza înscrisurilor depuse la dosar, astfel încât deși nu a existat această mențiune a încuviințării probelor în cadrul încheierii de ședință, din modul de soluționare a cauzei reiese că instanța a avut în vedere la pronunțarea soluției și înscrisurile depuse de părți la dosarul cauzei.

De asemenea, în ceea ce privește motivul de apel că nu a fost respectată procedura de citare a tuturor părților, nefiind citată pârâta O.C.P.I. și fiind încălcate dispozițiile art. 105 alin. (2) C. proc. civ., tribunalul a reținut că este neîntemeiat.

Astfel, în privința stabilirii cadrului procesual, instanța reține că, potrivit dispozițiilor art. 22 lit. a) din Legea nr. 7/1996, înscrierea unui drept se poate efectua numai împotriva aceluia care, la înregistrarea cererii sale, era înscris ca titular al dreptului asupra căruia înscrierea urmează să fie făcută.

Potrivit dispozițiilor art. 331 C. proc. civ., cererile pentru dezlegarea cărora este nevoie de mijlocirea instanței fără însă să se urmă-

rească stabilirea unui drept potrivit față de o altă persoană, sunt supuse procedurii necontencioase.

Plângerea formulată de petentă împotriva încheierii de carte funciară este supusă procedurii necontencioase, deoarece prin conținutul său nu tinde la stabilirea unui drept potrivit față de o altă persoană.

Din aceste considerente instanța apreciază că, deși petentul nu a indicat intimatul în cauză, fiind o procedură necontencioasă, se poate soluționa cererea și fără introducerea unei astfel de părți.

Dacă în cartea funciară ar fi figurat o persoană înscrisă, atunci aceasta ar fi avut calitatea de intimat, însă cum pentru imobilul respectiv nu a fost deschisă cartea funciară, nu se poate aprecia că această calitate ar putea reveni O.C.P.I. Sector 5, deoarece, așa cum s-a stabilit prin recursul în interesul legii de către Înalta Curte de Casație și Justiție în ședința din 15.10.2007, acesta nu are calitate procesuală pasivă.

Prin urmare, nu se poate reține că instanța de fond a încălcat normele de procedură cu privire la acest pârât.

Pe de altă parte, cel care invocă nulitatea trebuie să facă și dovada unei vătămări, nefiind vorba despre o nulitate expresă care ar presupune vătămarea la care se referă dispozițiile art. 105 alin. (2) C. proc. civ., care reglementează regimul general al nulităților. De asemenea, din punctul de vedere al interesului ocrotit prin norma juridică, aceasta este un motiv de nulitate relativă. Potrivit dispozițiilor art. 105 alin. (2) C. proc. civ., actele îndeplinite cu neobservarea formelor legale sau de un funcționar necompetent (executor judecătoresc) se vor declara nule numai dacă prin acestea s-a pricinuit părții o vătămare ce nu se poate înlătura decât prin anularea lor. În cazul nulităților prevăzute de lege, vătămarea se presupune până la dovada contrarie.

Așadar, fiind vorba despre o nulitate relativă, cel care o invocă trebuie să facă și dovada unei vătămări, or, în cauză, reclamanta nu poate invoca neîndeplinirea procedurii de citare cu partea adversă, deoarece nu i se produce nicio vătămare prin aceasta.

În ceea ce privește lipsa încheierii de dezbateri, tribunalul reține că și acest motiv este neîntemeiat.

Astfel, instanța reține că, în cazul în care pronunțarea hotărârii a fost amânată, mențiunile privind desfășurarea procesului la acel termen se vor consemna în încheierea de dezbateri care face corp comun cu hotărârea, însă în cazul în care pronunțarea hotărârii nu s-a amânat aceste mențiuni vor fi cuprinse în practica hotărârii, nefiind necesară întocmirea unei încheieri de dezbateri.